

TREPOV ISÄNNÖI

Kaikkien tyytymättömien raivokas nujertaminen on tullut tammikuun 9 päivän jälkeen hallituksen tunnukseksi. Tiistaina nimitettiin Pietarin kenraalikuvernööriksi diktaattorin valtuuksin Trepov, eräs koko Venäjällä vihatuimmista tsaarivallan palvelijoista, joka Moskovassa tuli kuuluisaksi julmuudestaan, karkeudesta ja osallistumisestaan zubatovilaisiin yrityksiin turmella työläisiä.

Vangitsemisia on satanut kuin runsauden sarvesta. Kiinni on otettu ennen kaikkea sen liberaalisen lähetystön jäsenet, joka lauantaina myöhään illalla kävi Witten ja Svjatopolk-Mirskin luona pyytämässä hallitukselta, että työläisten anomus otettaisiin vastaan ja ettei sotaväki vastaisi ampumisilla rauhalliseen mielenosoitukseen. Itsestään ymmärrettävää on, etteivät nuo pyynnöt johtaneet mihinkään: Witte lähetti lähetystön Svjatopolk-Mirskin luo, mutta tämä kieltäytyi ottamasta sitä vastaan. Sisäasiain ministerin apulainen Rydzevski otti lähetystön vastaan hyvin kylmästi ja sanoi, että taivutella pitää työläisiä eikä hallitusta, että hallitus on mainiosti tietoinen kaikesta siitä, mitä tapahtuu, ja että se on tehnyt jo päätöksiä, joita ei voida muuttaa minkäänlaisilla pyynnöillä. Mielenkiintoista on, että se liberaalien kokous, joka valitsi tuon lähetystön, herätti kysymyksen myös siitä, että työläiset pitäisi saada taivuttelulla luopumaan kulkueesta Talvipalatsille, mutta kokouksessa läsnä ollut Gaponin ystävä sanoi, että se on turhaa, että työläisten päätös on peruuttamaton. (Hra Dillonin, englantilaisen „The Daily Telegraph” * lehden

* — „Päivän Sähkölennätin”. *Toim.*

kirjeenvaihtajan antamia ja muiden kirjeenvaihtajain myöhemmin vahvistamia tietoja.)

Lähetystön vangittuja jäseniä Hesseniä, Arsenjevia, Karejevia, Peshehonovia, Mjakotinia, Semevskia, Kedriniä, Shnitnikovia, Ivantshin-Pisarevia ja Gorkia (vangittu Riiassa ja viety Pietariin) vastaan on esitetty mitä järjetömin syytös siitä, että he ovat aikoneet järjestää „Venäjän väliaikaisen hallituksen” seuraavana päivänä vallankumouksen jälkeen. Ymmärrettävää on, että tuo syytös raukeaa itsestään. Monet vangituista (Arsenjevi, Kedrin, Shnitnikov) on jo vapautettu. Ulkomailla on porvarillisissa sivistyneistöpiireissä alkanut tarmokas kamppailu Gorkin hyväksi, ja tsaarille osoitetun pyynnön hänen vapauttamisestaan ovat allekirjoittaneet monet huomattavat saksalaiset tiedemiehet ja kirjailijat. Nyt heihin ovat yhtyneet Itävalan, Ranskan ja Italian tiedemiehet ja kirjailijat.

Perjantai-iltana vangittiin „Nasha Zhizn” lehden neljä työntekijää: Prokopovitsh vaimoineen, Hizhnjakov ja Jakovlev (Bogutsharski). „Nashi Dni” lehden työntekijöistä vangittiin lauantaiaamuna Ganeizer. Poliisi etsii erikoisen innokkaasti rahoja, joita ulkomailta on lähetetty lakkolaisille tai avustukseksi murhattujen leskille ja orvoille. Vangitsemisia suoritetaan joukkomitassa: Bogutsharskin vangitsemispaperin numero oli 53:s, mutta Hizhnjakovin 109:s. Lauantaina pidettiin kummankin mainitun lehden toimituksessa kotitarkastus ja takavarikoitiin poikkeuksetta kaikki käsikirjoitukset, niiden joukossa yksityiskohtaiset selostukset tapahtumista koko viikon ajalta. Noiden selostusten laatijat ja allekirjoittajat olivat varmoja silminnäkijätodistajia, jotka opetuksesi tuleville sukupolville olivat kirjoittaneet muistiin kaikki, mitä olivat nähneet. Nyt koko tuo aineisto ei milloinkaan näe päivänvaloa.

Keskiviikkona oli vangittujen määrä jo niin suuri, että heitä piti panna kaksi ja kolmekin yhteen selliin. Työläisten suhteen uusi diktaattori ei kursaile enää lainkaan. Torstaista lähtien heitä alettiin ottaa kiinni ryhmittäin ja karkoittaa kotipaikoilleen. Siellä he tulevat tietenkin levittämään tietoa tammikuun yhdeksannen päivän tapahtumista ja julistamaan taistelua itsevaltiutta vastaan.

Trepov ryhtyy käyttämään entistä moskovaalaista politiikkaansa: maanittelemaan työläisjoukkoja taloudellisilla antipaloilla.

Teollisuudenharjoittajat kokoontuvat yhdessä finanssi-ministerin kanssa ja pohtivat erilaisia työläisille tehtäviä myönnytyksiä, puhuvat 9-tuntisesta työpäivästä. Finanssi-ministeri ottaa tiistaina vastaan työläisten lähetystön, lupaa taloudellisia reformeja, varottaa poliittisesta agitaa-tiosta.

Poliisi tekee kaikkensa kylvääkseen epäluottamusta ja vihaa työläisten ja muun väestön välille. Keskiviikkona ulkomaisille lehdille tiedoitettiin mitä suurimmalla varmuudella, että poliisi yrittää pelotella Pietarin asukkaita sensaatiomaisilla taruilla ryöväyksistä ja muka lakkolais-ten harjoittamista veritöistä. Yksinpä sisäasiain ministerin apulainen Rydzevskikin uskotteli tiistaina eräälle asiak-kaalle, että lakkolaiset aikovat panna toimeen ryöstöjä, hävityksiä, polttoja ja murhia. Lakkolaiset ilmoittavat siellä, missä voivat,— ainakin heidän tietoiset johtajansa,— että se on parhausta. Väestöä terrorisoidakseen *poliisi itse lähetti provokaattoreita ja talonmiehiä särkemään ikkunoita, sytyttämään lehtikioskeja ja ryöstämään puoteja*. Työläiset sitä vastoin käyttäytyivät tosiasiaassa niin rauhallisesti, että herättivät siten ihmettelyä ulkomaisten sanomalehtien kir-jeenvaihtajissa, jotka olivat nähneet tammikuun 9 päivän kauhut.

Nykyään poliisien agentit puuhailevat uutta „työväen-järjestöä”. He valikoivat sopivia työläisiä, antavat heille rahaa, usuttavat heitä ylioppilaiden ja kynäilijöiden kimp-puun, ylistävät „tsaari-isän todellista kansanpolitiikkaa”. Kahden-, kolmensadan tuhannen valistumattoman ja nälän masentaman työläisen joukosta ei ole vaikea löytää muu-tamia tuhansia, jotka tarttuvat tuohon onkeen. Nuo viimeksi mainitut tullaankin „järjestämään”, heidät pakoitetaan kiroamaan „liberaalisia petkuttajia” ja julistamaan kuulu-vasti, että viime sunnuntaina heitä petettiin. Sitten nuo työväenluokan hylkiöt valitsevat lähetystön, joka tulee „pyytämään nöyrästi tsaaria, että hän sallisi heidän langeta jalkainsa juureen ja katua viime sunnuntaina tehtyjä rikoksiaan”. „Tietojeni mukaan”, jatkaa kirjeenvaihtaja, „nimenomaan kaikkea tuota poliisi nykyisin järjestääkin. Kun tuo järjestö saadaan valmiiksi, niin hänen ylhäisyy-tensä suvaitsee kaikkeinarmollisimmin ottaa lähetystön vastaan maneesissa, joka tullaan panemaan varta vasten kuntoon tätä tarkoitusta varten. Liikuttavassa puheessaan

hän ilmoittaa työläisiin kohdistuvasta isällisestä huolenpidostaan ja toimenpiteistä heidän asemansa parantamiseksi”.

P. S.* Nämä rivit oli jo ladottu, kun sähkösanomista saimme tietää, että nuo englantilaisen kirjeenvaihtajan ennustukset olivat toteutuneet. Tsaari on luonaan Tsarskoje Selossa ottanut vastaan lähetystön, johon kuului 34 poliisin valikoimaa työläistä, ja pitänyt virallista ulkokultaisuutta täynnään olevan puheen hallituksen isällisestä huolenpidosta ja työläisten rikosten anteeksiantamisesta. Tuo inhoittava komedia ei tietenkään voi pettää Venäjän proletariaattia, joka ei milloinkaan unhoita verisunnuntaita. Proletariaatti tulee puhumaan tsaarille vielä muunlaista kieltä!

„Vperiod” № 5,
helmikuun 7
(tammikuun 25) pnä 1905

Julkaistaan „Vperiod” lehdessä
tekstin mukaan

* — Postscriptum — jälkikirjoitus. Toim.